

Διονύσης Λειμονής

Μ. Καραγάτση Η κυρία Νίτσα

Νεοελληνικά Κείμενα Β΄ Γυμνασίου Εργαστήρι δημιουργικής γραφής

Ένας βασικός στόχος των ασκήσεων δημιουργικής γραφής είναι η συνειδητοποίηση από μέρους των μαθητών της εγγύτητας, με την έννοια να καταλάβουν ότι τα λογοτεχνικά κείμενα μιλούν για ήρωες που βιώνουν πιθανόν παράλληλη ζωή με εκείνους, έχουν ίδια συναισθήματα, απηχούν σκέψεις, εκφράσεις και τάσεις ζωής που δεν απέχουν πολύ από την πραγματικότητα.

Το συγκεκριμένο κείμενο, πιθανόν από μια πρώτη ματιά να απέχει πολύ από την καθημερινότητα και τα βιώματα των σημερινών μαθητών/μαθητριών μπορεί να αξιοποιηθεί θαυμάσια και πολύ δημιουργικά προκειμένου να ανασύρει βιώματα, σκέψεις και συναισθήματα από την πρότερη σχολική τους ζωή, έστω κι αν τα παιδιά του Γυμνασίου έχουν μια σύντομη πρότερη σχολική ζωή...

Αναμνήσεις από τη σχολική ζωή-προσωπικά βιώματα... Ο πρώτος δάσκλος/η πρώτη δασκάλα συνήθως εγγράφεται στη μνήμη, τη σκέψη και την καρδιά των μαθητών, Έτις με την πρώτη άσκηση επιδιώκουμε να επαναδραστηριοποιήσουμε αυτή τη δυνατή σχέση δίνοντας τη δυνατότητα στους μαθητές να θυμηθούν και να γράψουν ελεύθερα μία σελίδα από την πρώτη επαφή τους με έναν δάσκαλο/δασκάλα στο πρώτο βήμα της σχολικής τους διαδρομής...

Δράση 1

Η σχέση της πρώτης δασκάλας με εσάς, Αλήθεια, γυρνώντας πίσω τον χρόνο μπορείτε να μας περιγράψατε την εμφάνιση, τον χαρακτήρα και τη συμπεριφορά της πρώτης δασκάλας ή του πρώτου δασκάλου σας ανεξάρτητα αν σας άρεσε ή όχι;

(η μουσική δεν μπορούμε να πούμε ότι είναι ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ στη δημιουργική. Πιστεύω, όμως ότι βοηθάει πολύ να χαλαρώσουν οι συμμετέχοντες, να ηρεμήσουν και να «μεταφερθούν» ενδεομένως στον χώρο και τον χρόνο που τους ζητείται, όταν η μουσική ΔΕΝ ΕΝΟΧΛΕΙ παρά μόνο ΒΟΗΘΑΕΙ ΚΑΙ ΠΑΡΩΘΕΙ ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ...

(μουσική: Με τη ντάμα με το ρήγα – ορχηστρικό, <https://www.youtube.com/watch?v=5Garqo-WTqo&index=34&list=PLovDOtMmMGI07EfTqid2whnvPNJFWyDzD>

Σε δεύτερη φάση κι αφού διαβαστούν στην τάξη κάποια από τα κείμενα των παιδιών τους ζητάμε να ανασύρουν από τη μνήμη τους και να το αποδώσουν με ειλικρίνεια και φυσικότητα ένα «δυνατό» συμβάν γράφοντας με τη μέθοδο της «αυτόματης γραφής», δηλαδή χωρίς πολλή σκέψη και «πίεση»

Δράση 2

Μπορείτε να μας αφηγηθείτε ένα δυνατό «επεισόδιο» που συνέβη μέσα στην τάξη(δυσάρεστο ή ευχάριστο ίσως και κωμικό...)

(μουσι-

κή:<https://www.youtube.com/watch?v=Kyq40FURvcQ&index=30&list=PLovDOtMmMGI07EfTqid2whnvPNJFWyDzD> Σαν κάθε βράδυ – ορχηστρικό)

Παρακολουθούμε σημαντικές στιγμές του κειμένου και προσπαθούμε να συμπορευτούν τα παιδιά με τον ήρωα συνειδητοποιώντας πως ο μικρός Καραγάτσης είναι ένας συμμαθητής τους στο διπλανό θρανίο με τις ίδιες ανησυχίες, προβληματισμούς και ανάγκες...

Δράση 3

Ο συγγραφέας μικρός κάθεται στο θρανίο του, φαινομενικά παρακολουθεί το μάθημα αλλά το μυαλό του ταξιδεύει σε «άλλη γη σε άλλα μέρη»... Σας έχει συμβεί ποτέ αυτό; Μοιραστείτε το μαζί μας... σε ένα σύντομο περιγραφικό κείμενο.

(μουσική:

<https://www.youtube.com/watch?v=c5ejADq6RyY&list=PLovDOtMmMGI07EfTqid2whnvPNJFWyDzD&index=32> Και – Ορχηστρικό)

Τέλος, ζητούμε από τους μαθητές ασκώντας κι ένα κειμενικό είδος, πολύ προσιτό και οικείο στην καθημερινότητά τους, όπως είναι το ημερολόγιο να καταγράψουν μύχιες σκέψεις και συναισθήματα σε σχέση με τον δάσκαλο/α πρότυπο της ζωής τους «κάνοντας δικό» τους ουσιαστικό το λογοτεχνικό κείμενο του σχολικού βιβλίου που σε άλλη περίπτωση και χωρίς αυτήν την εναλλακτική μορφή μάθησης να τους φαινόταν «ξένο» αδιάφορο και ανιαρό

Δράση 4

Αν γράφατε σήμερα ένα(μακροσκελές) γράμμα ή αν στέλνατε ένα email στον δάσκαλο που σημάδεψε τη μαθητική σας ζωή τί θα του/της γράφατε; Τί νομίζετε ότι θα είχατε ανάγκη να του/της εκμυστηρευτείτε;(σκέψεις και συναισθήματα).

(μουσι-

κή:<https://www.youtube.com/watch?v=CK5bVh7HQ7c&list=PLovDOtMmMGI07EfTqid2whnvPNJFWyDzD&index=27> Κατάσταση Πολιορκίας ~ Μίκης Θεοδωράκης)

Φυσικά μπορείτε να επινοήσετε πολλές ακόμα ασκήσεις ευρηματικές, ώστε να «συμπαρασύρετε» τα παιδιά σε ένα ταξίδι γραφής με αναφορά πάντα στο σχολικό λογοτεχνικό κείμενο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η δημιουργική γραφή απελευθερώνει τους μαθητές μας,, απελευθερώνει κι εσάς, συμβάλλοντας στο να κατανοήσουν ότι η λογοτεχνία δεν είναι διδαχή, αλλά είναι απόλαυση, είναι χαρά, ώστε να γίνει «κτήμα» τους κι αυτό θα επιτευχθεί όταν εσείς είστε αποφασισμένοι να το επιχειρήσετε-αν μάλιστα γράψετε μαζί με τα παιδιά θα ενθουσιαστούν- εξασφαλίζοντας ένα πολύ καλό κλίμα μέσα στη σχολική τάξη ακόμα και σε «δύσκολες μέρες», μέρες δηλαδή που η διδασκαλία για πολλούς λόγους με την κλασική τυπική έννοια κρίνεται ότι είναι αδύνατη(παραμονή γιορτών ή όταν έχει συμβεί κάτι που έχει αναστατώσει την τάξη ή το σχολείο)

Καλή συμπόρευση στα όμορφα μονοπάτια της λογοτεχνίας και της γραφής

Σας ευχαριστώ

Διονύσης Λειμόνης